

FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ VÝSLEDNOU HODNOTU SOUČINITELE PROSTUPU TEPLA OTVOROVÝCH VÝPLNÍ

Ing. Petr Školník, CSI a.s., Praha

1. Úvod

Součinitel prostupu tepla otvorové výplně U_w může být stanoven kromě měření také výpočtem, jehož výsledek bývá, oproti měření v laboratoři, zpravidla na straně bezpečnosti. Zatímco při samotném měření je nepřesnost způsobena zejména druhem po-

užitých měřidel (přesnost měřidel), přesnost výpočtu závisí jak na přesnosti výpočetních programů (validace dle norem), tak na přesnosti stanovení hodnot do programu zadávaných. V příspěvku jsou vyčísleny odchylyky výsledků výpočtu pro různé velikosti oken

se zasklením izolačním dvojsklem nebo trojsklem.

Cílem výpočtu je určit, do jaké míry se hodnota odchylek vstupních parametrů promítne do výsledných hodnot součinitele prostupu tepla U_w při zohlednění různých konstrukčních variant prvků okna a rozměrů okna.

2. Způsob výpočtu součinitele prostupu tepla U_w

Pro výpočet součinitele prostupu tepla otvorové výplně U_w platí vztah dle ČSN EN ISO 10077-1:

$$U_w = \frac{U_g * A_g + U_f * A_f + \psi * l}{A_w} \quad (1)$$

U_g
 U_f
 ψ
 $A_{g/f/w}$
 l_g

součinitel prostupu tepla zasklení [$W/(m^2K)$]
součinitel prostupu tepla rámem [$W/(m^2K)$]
lineární činitel prostupu tepla [$W/(mK)$]
plocha zasklení / rámu / celková [m^2]
délka zasklávací spáry [m]

2.1. Součinitel prostupu tepla rámem U_f

Pro výpočet součinitele prostupu tepla rámem U_f platí vztah dle ČSN EN ISO 10077-2:

$$U_f = \frac{L_{uf}^{2D} - U_p * b_p}{b_f} \quad (2)$$

kde je:
 L_{uf}
 U_p
 b_p
 b_f

tepelná propustnost [$W/(mK)$]
součinitel prostupu tepla izolačního panelu [$W/(m^2K)$]
šířka izolačního panelu [m]
šířka rámu [m]

Tepelná propustnost L_{uf} se stanovuje výpočtem dvouozměrného teplotního pole pomocí specializovaných programů, které jsou validovány dle výše zmíněné normy. Tato norma zároveň připouští odchylku výsledků výpočtu $\pm 3\%$.

2.2. Lineární činitel prostupu tepla ψ_g

Pro výpočet součinitele prostupu tepla rámem ψ platí vztah dle ČSN EN ISO 10077-2:

$$\psi = L_\psi^{2D} - U_p * b_p - U_f * b_f \quad (3)$$

kde je:
 L_ψ
 U_f

tepelná propustnost [$W/(mK)$]
součinitel prostupu tepla rámem [$W/(m^2K)$]

Tepelná propustnost L_ψ se stanovuje stejným způsobem jako v bodě 2.1 a stejně tak i přípustná odchylka výsledku je $\pm 3\%$.

2.3. Součinitely prostupu tepla zasklení U_g

2.3.1. Výpočetní postup

Pro výpočet součinitele prostupu tepla zasklení U_g platí norma ČSN EN 673. Tato norma pro zjednodušení a sjednocení předepisuje okrajové podmínky a některé výpočtové hodnoty jako konstanty. Takovou veličinou jsou součinitelé přestupu tepla h , které jsou ve skutečnosti závislé na několika faktorech. Hodnoty h lze přesněji stanovit dílčím výpočtem. Pokud

rovniči pro výpočet U_g upravíme tak, že místo předepsaných konstantních hodnot, u kterých je to možné, dosadíme tyto dílčí výpočty [1], získáme rozsáhlou rovnici s veličinami charakterizujícími podmínky konkrétního zasklení. Jednotlivé vstupní veličiny výpočtu jsou zatíženy určitou nepřesností. Veličiny měřené, jako je vnější a vnitřní teplota, emisivita povrchu skla nebo rychlosť větru, mohou mít odchylyky způsobené přesností použitých měřících přístrojů,

které uvádí výrobce těchto zařízení. Hodnoty jako je tloušťka skla, šířka meziskelního prostoru nebo výška skla mohou mít odchylyky způsobené výrobními nepřesnostmi, které uvádí výrobce, a které jsou v souladu s příslušnými normami.

Výpočet součinitele prostupu tepla zasklení U_g závisí na mnoha faktorech, které ovlivňují šíření tepla konstrukcí. Co se týká izolačních skel, dochází u nich k šíření tepla všemi třemi způsoby:

- vedením (charakterizováno součinitelem tepelné vodivosti resp. tepelným odporem skla a dutiny mezi skly)
- prouděním (volným na vnitřní a nuceným na vnější straně skla)
- sáláním (mezi povrchy skly).

Základní vzorec pro výpočet součinitele prostupu tepla zasklení je pro dvojsklo (analogicky pak i pro trojsklo):

$$U_g = \frac{1}{R_{si} + R_{g1} + R_m + R_{g2} + R_{se}} = \frac{1}{\frac{1}{h_i} + \frac{d_{g1}}{\lambda_g} + \frac{1}{h_s} + \frac{d_{g2}}{\lambda_g} + \frac{1}{h_e}} \quad (4)$$

kde je:
 R_{si}, R_{se}
 R_{g1}, R_{g2}
 R_m
 d_{g1}, d_{g2}
 λ_g
 h_s, h_e

odpor při přestupu tepla [$W/(m^2K)$]
tepelný odpor tabule skla [$(m^2K)/W$]
tepelný odpor mezery mezi skly [$(m^2K)/W$]
tloušťka skla [m]
tepelná vodivost skla [$W/(mK)$]
součinitel přestupu tepla [$W/(mK)$]
tepelná propustnost mezery [$W/(m^2K)$]

Dosazením rovnic pro výpočet jednotlivých veličin dle [1] do vztahu 4 dostaneme výslednou rovnici pro výpočet U_g :

$$U_g = \frac{1}{\frac{1}{[K_1 * (t_1 - t_2)^{1/3}] + (C_{vs} * \xi * \varphi)} + \frac{d_{g1}}{\lambda_g} + \frac{1}{h_g + h_r} + \frac{d_{g2}}{\lambda_g} + \frac{1}{(K_2 * \frac{v^{0,8}}{h^{0,2}}) + (C_{vs} * \xi * \varphi)}} \quad (5)$$

kde je:

- K_1 činitel korekce stanovený dle určující teploty [1],[2]
- θ_1, θ_2 teplota vzduchu a povrchu konstrukce [$^{\circ}\text{C}$]
- K_2 činitel korekce stanovený dle určující teploty [1],[2]
- v rychlosť proudenia [m/s]
- h dĺžka obtekanej plochy [m]
- φ poměr osálania (uvažovaná hodnota 1)
- ξ teplotní činitel
- C_{vs} súčinatel vzájomného osálania mezi plochami závislý na súčiniteľi sálania čierneho tela a na emisivite povrchu skla
- h_r súčinatel prechodu tepla pri sálani ($\alpha_s = C_{vs} * \xi * \varphi$) [$\text{W}/(\text{m}^2\text{K})$]
- h_g tepelná propustnosť charakterizujúca šírenie tepla vedením a proudením
$$h_g = \frac{\epsilon_k * \lambda}{d_m} ; [\text{W}/(\text{m}^2\text{K})] \quad [1],[2]$$
- ϵ_k – činitel konvekcie dle [2], λ – tepelná vodivost plynu
- d_m – tloušťka mezery medzi skly

2.3.2. Vstupní hodnoty pro výpočet U_g a jejich nepresnosti

Pro výpočet bylo zvoleno zasklení:

– dvojsklo se složením: vnější nepokovené

sklo 4 mm – 16 mm Argon 90 % – 4 mm
vnitřní pokovené sklo

– trojsklo se složením: vnější pokovené sklo
4 mm – 16 mm Argon 90 % – 4 mm – 16 mm

Argon 90 % – 4 mm vnitřní pokovené sklo

Prvotní výpočet byl proveden s hodnotami viz tabuľka 1 bez započtení nepresnosti.

Tabuľka 1 – Vstupní hodnoty (príklad pro dvojsklo)

- teplota interiéru	θ_{ai} [$^{\circ}\text{C}$]	20
- teplota exteriéru	θ_e [$^{\circ}\text{C}$]	-15
- emisivita vnitřního prostředí	ϵ [-]	0,9
- emisivita vnějšího prostředí	ϵ [-]	0,9
- emisivita nepokoveného skla	ϵ [-]	0,84
- emisivita nepokoveného skla	ϵ [-]	0,037
- tloušťka skla	d_g [m]	0,004
- tloušťka mezery	d_m [m]	0,016
- rychlosť proudenia větru	v [m/s]	4
- výška skla	h [m]	1,4

Protože jsou veličiny, které charakterizují výměnu tepla závislé na teplotě, stanoví se súčinatel prechodu tepla postupne aproximací v několika krocích.

V dalších výpočtech byly vstupní hodnoty postupne dosazovány se započtením jejich nepresnosti (viz tabuľka 2). Nejprve byly dosazeny hodnoty s nepresností jednotlivě pro každou veličinu a na záver je pak počítáno s kombinácií veličin (včetně nepresnosti), se kterými byla odchylka výsledku největší.

Tabuľka 2 – Odchyly mērených hodnot

vlastnosť	veličina	tolerance	zdroj
teplota vnitřního vzduchu	θ_{ai} [$^{\circ}\text{C}$]	$\pm 0,25$	[8]
teplota vnějšího vzduchu	θ_e [$^{\circ}\text{C}$]	$\pm 0,25$	[8]
emisivita skla	ϵ [-]	$\pm 0,02$	[9]
tloušťka skla	d_g [m]	$\pm 0,0002$	[5]
tloušťka mezery mezi skly	d_m [m]	$\pm 0,001$	[5]
rychllosť proudenia vzduchu	v [m/s]	$\pm 0,2$	[7]

2.3.3. Výsledky výpočtu U_g

V tabuľke 3 sú uvedené hodnoty U_g stanovené s vlivom započtení nepresnosti jednej veličiny

(rádek 1 - 20). V rádku 21 - 24 sú výsledky

(maximálna a minimálna hodnota) po zahrnutí tolerancií viacero veličín dohromady. Výsledné

hodnoty sú porovnané s prvním základným výpočtom (rádek č.1) a zmeny výsledných hodnot sú vyjadrené v percentoch.

Tabulka 3 – Výpočet a porovnání výsledných hodnot

řádek č.	θe	ε4	dg2	ε3	dm	ε2	dg1	ε1	θai	v	h	Ug	rozdíl	
	[°C]	[-]	[m]	[-]	[m]	[-]	[m]	[-]	[°C]	[m/s]	[m]	[W/(m²K)]	%	
základní hodnota	-15	0,84	0,004	0,84	0,016	0,04	0,004	0,84	20	4	1	1,1	0	100
1	-0,3											1,11	0,002	0,181
2									0,25			1,11	0,003	0,272
3	0,25											1,1	-0,001	-0,091
4									-0,3			1,1	-0,002	-0,181
5	-0,3								0,25			1,1	-0,004	-0,363
6	0,25								-0,3			1,11	0,004	0,363
7	-0,3								-0,3			1,1	0,000	0,000
8	0,25								0,25			1,1	0,001	0,091
9			-2E-04					-2E-04				1,1	0,001	0,091
10			0,0002					0,0002				1,1	0,000	0,000
11					-0							1,1	-0,002	-0,181
12					0,001							1,11	0,005	0,453
13		-0		-0					-0			1,1	-0,002	-0,181
14		0,02		0,02					0,02			1,11	0,003	0,272
15						-0,02						1,05	-0,055	-4,986
16						0,02						1,16	0,054	4,896
17		-0		-0		-0,02			-0			1,05	-0,057	-5,168
18		0,02		0,02		0,02		0,02				1,16	0,057	5,168
19											-0,2	1,1	-0,002	-0,181
20											0,2	1,11	0,003	0,272
21	-0,3					-0	0,02				-0,3	1,15	0,051	4,624
22	0,25					0,001	-0,02				0,25	1,05	-0,050	-4,533
23	-0,3	0,02		0,02		-0	0,02		0,02	-0,3		1,16	0,054	4,896
24	0,25	-0		-0	0,001	-0,02			-0	0,25		1,05	-0,052	-4,714

Pro zadané vstupní hodnoty byly vypočteny součinitele přestupu tepla $h_i = h_{ik} + h_{is} = 7 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$ a $h_e = h_{ek} + h_{es} = 21 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$, které jsou při porovnání s normovými hodnotami ($h_i = 8 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$, $h_e = 23 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$) nižší, proto základní hodnota (bez nepřesnosti) U_g vychází menší než při dosazení normových součinitelů přestupu tepla. V tabulce 4 jsou shrnutý výsledek výpočtu a pro porovnání jsou uvedeny hodnoty stanovené při dosazení normových hodnot h_i , h_e a hodnota deklarovaná výrobcem.

Tabulka 4 – Výpočet U_g se zahrnutím nepřesnosti

sklo	Základní hodnota (bez nepřesnosti)	Rozptyl hodnot se započtením nepřesnosti 1 veličiny	Rozptyl hodnot se započtením nepřesnosti více veličin	Hodnota s normovými $h_i=8 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$ $h_e=23 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$	hodnota deklarovaná výrobcem
U_g dvojskla	1,103	1,046 – 1,157	1,051 – 1,157	1,126	1,1
U_g trojskla	0,625	0,589 – 0,66	0,585 – 0,664	0,635	0,6

Při uvažování nepřesnosti dosazovaných veličin se rozptyl hodnot U_g pohybuje po zaokrouhlení v rozmezí 1,1 – 1,2 $\text{W}/(\text{m}^2\text{K})$ pro dvojsklo a 0,59 – 0,66 $\text{W}/(\text{m}^2\text{K})$ pro trojsklo.

3. Vyhodnocení vlivu nepřesnosti vstupních hodnot na výsledné U_g

Vliv nepřesnosti vstupních hodnot na výslednou hodnotu součinitele prostupu

tepla oknem U_w bylo provedeno v závislosti na velikosti otvorové výplně. Velikosti otvorů byly zvoleny dle výrobkové normy ČSN EN 14351–1+A1 viz tabulka 5. V tabulce 6 jsou shrnutý

hodnoty použité pro finální hodnocení U_w oken. Tabulka 7 a 8 uvádí výsledky výpočtů U_w pro okna s dvojsklem a trojsklem.

Tabulka 5 – Velikosti hodnocených oken

Okno	šířka [m]	šířka [m]	plocha [m²]
1	1,23	1,48	1,82
2	1,54	1,48	2,28
3	0,92	1,11	1,02
4	1,48	2,18	3,23
5	1,85	2,73	5,04
6	1,48	1,64	2,42

Tabulka 6 – Varianty vstupních hodnot

Typ rámu	U_f deklar	rám		zasklení		distanční rámeček	
		U_f s nepřesností		U_g deklar	U_g s nepřesností	Ψ deklar	Ψ s nepřesností
		-3%	+3%		-		-3%
rám pro okno s dvojskl.	1,2	1,164	1,236	1,1	1,051	0,04	0,039
rám pro okno s trojskl.	0,9	0,873	0,927	0,6	0,585	0,03	0,029

Tabulka 7 – Vyhodnocení U_w oken s dvojsklem

Okno	U_w z deklar. hodnot	U_w s vlivem nepřesnosti	
		-	+
1	1,2	1,1	1,2
2	1,2	1,1	1,2
3	1,2	1,2	1,3
4	1,2	1,1	1,2
5	1,2	1,1	1,2
6	1,2	1,1	1,2

Tabulka 8 – Vyhodnocení U_w oken s trojsklem

Okno	U_w z deklar. hodnot	U_w s vlivem nepřesnosti	
		-	+
1	0,73	0,71	0,79
2	0,72	0,70	0,78
3	0,77	0,75	0,82
4	0,71	0,69	0,76
5	0,69	0,67	0,74
6	0,72	0,70	0,77

4. Závěr

Výsledná odchylka vypočtené hodnoty součinitele prostupu tepla oknem U_w dosahuje až $\pm 0,1 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$ resp. pro okno s dvojsklem a až $\pm 0,05 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$ pro okno s trojsklem. Okno s dvojsklem s deklarovanou hodnotou $U_w = 1,2 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$ dosahuje po započtení případných odchylek (měření, výpočtových programů) hodnot U_w v rozmezí (1,1 až 1,3) $\text{W}/(\text{m}^2\text{K})$. Okno s trojsklem s deklarovanou hodnotou $U_w = 0,73 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$ dosahuje po započtení případných odchylek (měření, výpočtových programů) a se zohledněním konkrétní velikosti okna hodnot U_w v rozmezí (0,69 až 0,82) $\text{W}/(\text{m}^2\text{K})$.

Použitá literatura:

- [1] Řehánek, J. – *Teplelná akumulace budov*. ČKAIT, Praha, 2002
- [2] Řehánek, J., Janouš, A., Kučera, P., Šafránek, J. – *Tepelně-technické a energetické vlastnosti budov*. Grada, 2002
- [3] Novák, M. – *Teorie tolerancí soustav*. Academia, Praha, 1987
- [4] ČSN EN 673 + A1 *Sklo ve stavebnictví – Stanovení součinitele prostupu tepla (hodnota U) – Výpočtová metoda*
- [5] *Příručka pro tolerance se směrnicemi k posouzení vizuální kvality skla pro stavebnictví*; Saint-Gobain Glass
- [6] *International glazing database 18.2 – program Window 6.3*
- [7] *Technický list Viasala WMT700 WINDCAP ultrazvukový anemometr*
- [8] *Technický list Viasala veriteq temperature data recorder s1000/1400 měřič teploty*
- [9] ČSN EN 12898 *Sklo ve stavebnictví – Stanovení emisivity*
- [10] ČSN EN 14351-1+A1
- [11] ČSN EN ISO 10077-1
- [12] ČSN EN ISO 10077-2

VÝZVA K PŘIHLÁŠENÍ FIREMNÍCH PREZENTACÍ A ÚČASTNÍKŮ

NECHCEME, NEBO NEUMÍME SPRÁVNĚ MONTOVAT OKNA ?

www.stavokonzult.cz

konference

OTVOROVÉ VÝPLNĚ STAVEBNÍCH KONSTRUKcí

Dne 13–14. 10. 2015 se v Hradci Králové bude konat již 10. ročník